

Nu er det ikke en tanke, der er grebet ud af luften, idet man allerede har set en praksis på dette område. I *Aalborg* har der ved frivillige gavers hjælp været ansat en kvindelig sognemedhjælper, og hendes arbejde blev i højeste grad påskønnet og højt vurderet deroppe, og denne kvindelige sognemedhjælper virkede netop på nogle af de områder, jeg har omtalt, idet hun gjorde husbesøg, hjalp ved sang og andagt, især for ensomme og gamle, hun ledede arbejdet for de arbejdsløses hustruer, arbejdede blandt konfirmander og gamle konfirmander, hvilket særlig havde betydning for de unge piger, og præsterne i *Aalborg* var overordentlig tilfredse med dette arbejde. I *København* har man f. eks. ved *Helligåndskirken* også ved hjælp af frivillige gaver ansat en sådan kvindelig sognemedhjælper, hvis opgave i første linie netop går ud på at udrette en åndelig gerning i menigheden, ikke en sygeplejegerning og heller ikke udelukkende en socialgerning, men et kristeligt socialt arbejde, og igennem sognepræsten ved *Helligåndskirken* er det blevet meddelt mig, at man simpelthen slet ikke synes, man kan undvære denne kirkelige indsats.“

Lovforslaget mødte ikke tilslutning hos *kirkeministeren*, der bl. a. udtalte:

„Såvidt jeg er orienteret, vil det til efteråret være 20 år siden, det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit i det kirkelige udvalg fremsatte den tanke, der er bundfældet i det forslag, der her er forelagt. Det var i 1930. I 1931 blev der fremsat et noget ændret forslag. Det kom først til drøftelse i 1938. Der nedsattes derefter et lille udvalg til at arbejde med spørgsmålet, og en betænkning blev afgivet, men siden skete der ikke noget. Der var dengang, sådan er jeg i hvert fald blevet orienteret, i visse kredse nogen sympati for tanken, men overvejende betænkeligheder, betænkeligheder, der navnlig var af økonomisk art. Man var betænkelig ved udgifternes overføring fra frivillighedens basis til det offentlige. Jeg tror, at denne økonomiske betænkelighed også nu vil slå igennem foruden andre betænkeligheder.

Forslagsstillerne kan have nogen ret i, at der er mange områder, hvor medhjælp af en eller anden art kunne gøre et arbejde. Jeg ved meget vel, at der findes mange pligtopfyldende præster, som er spændt hårdt for, for jeg ved meget vel, at det ligger vanskeligt mange steder. Men muligheden for at få denne medhjælp er allerede tilstede, som forholdene ligger nu. Man må der, hvor man føler en sådan trang til medhjælp, kunne skaffe den, som man har gjort hidtil, på frivillig basis. Den fornødne offervilje må formodes at være tilstede, hvor man erkender ønskeligheden af en sognemedhjælper.